

Preek over Mattheus 1,21 (Advent): Geen naam is er zoeter en beter voor het hart...

Voorzang: Psalm 98, 1 en 2

Votum en Groet

Zingen: Psalm 98, 3 en 4

Gebed om ontferming

Zingen: Gezang 117, 1. 4 en 5

Leefregels:

Zingen: Gezang 289, 1 en 3

Gebed bij de opening van het Woord

Kinderpraatje

Zingen: Kinderlied 51 (Wij aanbidden Hem)

Schriftlezing: Psalm 130 en Mattheus 1,18-25

Zingen: Psalm 130, 3 en 4

Verkondiging van Mattheus 1,21

Zingen: Gezang 113 (Zingende Gezegend, mel. Gez. 221 Herv. Bundel)

God in ons midden,
Heer, wij aanbidden
met al uw kinderen wereldwijd,
uw trouw aan de mensen,
uw onbegrensde,
uw ongekende majesteit.

Lam dat de zonden draagt,
lam dat de leeuw verjaagt,
uw wieg een kribbe, uw troon een kruis –
Gij spreidt geen macht ten toon,
Gij zijt, o mensenzoon,
onder een open hemel thuis.

Licht van de overkant,
fakkelt die eeuwig brandt,
o vlam die ons naar Gods land geleidt,
wie lopen in uw licht,
zie, over hun gezicht
valt al de glans der eeuwigheid.

Koning der volken,
kom op de wolken,
keer al het kwade ten goede om,
kom, lam dat voor ons bloedt,
kom, licht in overvloed,
kom spoedig, Here Jezus, kom.

God in ons midden, Heer,
wij aanbidden
met alle heiligen uw beleid,
uw trouw aan mensen,
uw onbegrensde,
uw ongekende majesteit.

Dankzegging en voorbeden

Collecte

Zingen: Gezang 134

Zegen

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Sommige dingen zijn ons zo vertrouwd dat we ons er niet meer over verwonderen.

Soms maken de belangrijkste dingen in ons leven nauwelijks nog indruk op ons.

Soms moeten we gewoon een stap terug doen om er bewust naar te kijken.

Om tot ons door te laten dringen, dat het toch wel heel bijzonder is.

Dat geldt zeker voor de betekenis van de geboorte van Jezus Christus.
Zijn geboorte heeft zo'n enorme invloed gehad op de geschiedenis – niet te geloven!
Maar we denken er haast nooit over na.
Net zomin als we er bij stil staan dat elke dag de zon weer opgaat.
Of dat onze benen ons weer dragen als we 's morgens vroeg uit bed stappen.
Wanneer sta je daar nou bij stil?
Dat je vingers bewegen!
Dat je kan zien!
Dat je hersens het doen!

Hoe vaak denken we na over de gevolgen van de geboorte van Christus?
Laat me drie dingen noemen die duidelijk maken wat een impact dat heeft gehad.
Het eerste is dat 1/3 van de wereldbevolking zich christen noemt.
Dat is 2.000.000 van de zes miljard mensen die op aarde leven.
Geen wereldgodsdienst is zo groot als het christendom.
Dat is het eerste gevolg van de geboorte van Jezus Christus.
Geen mens heeft door de eeuwen heen zoveel invloed gehad als Hij.
Boeddha niet.
Confucius niet.
Mohammed niet.
Van hem heb ik geen afbeelding, daarom maar een moskee als symbool.
Maar, hoe dan ook – hun betekenis is niet te vergelijken met die van Jezus.

Een tweede opmerkelijk feit.
Bijna iedereen in de westerse wereld en tallozen in de niet-westerse wereld noemt dit jaar het jaar 2006.
En ook dat heeft te maken met de geboorte van Christus.
2006 is 2006 na Christus.
Dat was zo'n belangrijk keerpunt in de geschiedenis dat we onze jaren daarnaar tellen.
Bankiers, winkeliers, universiteiten, presidenten, computerprogrammeurs –
allemaal dateren hun afspraken en vergaderschema's met het jaar 2006.
En over enkele dagen met het jaar 2007.
Geen mens in de geschiedenis heeft de wereldbevolking zo beïnvloed.
Miljoenen mensen erkennen Hem niet als Heer.
Maar ze moeten toch dagelijks met Hem te rekenen door de datum 2006 te gebruiken.

Tenslotte, in de hele westerse wereld en in een groot deel van de niet-westerse wereld wordt de zondag beschouwd als een vrije dag.
En in de meeste westerse culturen is er nog altijd een verschil te proeven tussen de zaterdag en de zondag.
Dat heeft alles te maken met het feit dat Jezus Christus is geboren en gestorven.
Maar dat Hij is opgestaan op zondag.

Wat heeft de geboorte van Jezus Christus een enorm effect gekregen.
Alleen dat al is een reden om ons af te vragen wie Hij is.
En het dwingt ons tot een keus.
Willen we deze man negeren en aan Hem voorbij leven?
Ondanks dat Hij de meest invloedrijke mens is geweest, die ooit geleefd heeft?
Of willen we ons serieus afvragen wie Hij was.
En waarom Hij de wereld zo ingrijpend heeft beïnvloed.

Wij zoeken vandaag opnieuw een antwoord op deze vragen.
En we gaan te rade bij een tijdgenoot van Hem, die getuige van Hem is geworden.
Mattheus vertelt over de geboorte van Jezus.
Of eigenlijk meer over wat daaraan vooraf ging.

Maria, zijn moeder, was uitgehuwelijkt aan Jozef.
Zo ging dat in die tijd.
De ouders spraken af met wie je ging trouwen.
Zoals dat nu nog steeds in veel culturen en religies gaat.
Maria en Jozef waren met elkaar verloofd.

Maar dat gold al als een verbintenis zo hecht als het huwelijk
Een verbroken verloving stond gelijk aan een echtscheiding.

Toch woonde Maria nog gewoon bij haar vader en moeder thuis.
En Jozef leefde nog bij zijn ouders.
Maar het huwelijk stond vast.

En dan komt Jozef er op één of andere manier achter dat Maria zwanger is.
Eén ding weet Jozef zeker.
Het kind dat Maria verwacht is niet van hem.
Dat moet van een ander zijn.

Natuurlijk is dit voor Jozef een schok geweest.
Heel zijn toekomst ligt in puin.
Maria heeft hem bedrogen met een ander.

Hoe dan ook – hun huwelijk kan niet doorgaan.
Hoe zal Jozef reageren?
Zal Jozef naar de rechter stappen?
Zal hij Maria openlijk aanklagen van ontrouw?
Haar voor het oog van iedereen verstoten?
Haar te kijk zetten voor heel de bevolking van Nazareth?

Mattheus vertelt dat Jozef een rechtschapen man is.
Hij kan het niet over zijn hart verkrijgen Maria uit te leveren aan roddel.
Hij kiest een weg die haar de schande bespaart.
Zonder al teveel ophef wil hij in stilte van haar scheiden.
Daarvoor was het schrijven van een scheidbrief voldoende.
Daarmee ontsloeg hij Maria van de verplichtingen om met hem te trouwen.
Hij liet haar los en gunde haar aan de ander, van wie ze het kind verwachtte.

Maar dan verschijnt een engel van God hem in een droom.
Met een boodschap, die aan de ene kant een opluchting voor hem is.
Maar die hem tegelijk op een andere manier bezwaard zal hebben.
Het goede nieuws is, dat Maria hem niet heeft bedrogen.
Het kind dat ze draagt is niet van een geheime minnaar.
Maar ze is zwanger door een bijzonder ingrijpen van God.
Maria verwacht een zoon.
Voor die zoon moet Jozef de vader zijn.
En als vader moet hij aan het kind de naam geven.
Die taak van de vader moet Jozef op zich nemen.
En zo voor de buitenwereld optreden als de aardse vader van dit Goddelijke kind.
God adopteert Jozef als vader.
En Jozef adopteert Maria's zoon als zijn eigen wettige kind.
Door het kind van Maria zijn naam te geven treedt Jozef wettelijk als vader op.

Daarmee neemt hij ook de schande op zich.
Want hij wordt nu aangekeken voor de verwekker van Maria's kind.
Als vandaag zoiets gebeurt fronsen we de wenkbrauwen.
En we zeggen tegen elkaar: *Stom van die kinderen!*
Nooit van anticonceptie gehoord?
Want we gaan er al van uit dat jongens en meisje met elkaar naar bed gaan zonder nog getrouwd te zijn.
En dat ze dan natuurlijk hun maatregelen nemen om zwangerschap te voorkomen.
Want het is kennelijk niet meer van deze tijd om daarmee te wachten tot het huwelijk.
Kom nou!
Dat is toch hopeloos ouderwets.
Als je verliefd op elkaar bent dan hoeft je toch je gevoelens niet te onderdrukken?
Dat hoort toch ook gewoon bij de kennismakingstijd?

In de tijd van Jozef en Maria was het een schande.

En Jozef neemt die schande op zich.
Voor de mensen gaat hij door voor de vader van het kind dat Maria voortijdig verwacht.
Jozef wordt er op aangekeken dat hij de regels van deugd en fatsoen heeft geschonden.
Dat is de last die de boodschap van de engel op zijn schouders legt.
En dat voor iemand die rechtschapen wordt genoemd.
Voor wie het juist heel belangrijk was te doen wat Gods wet hem voorschreef.
Maar Jozef neemt de last, die de engel hem oplegt, gehoorzaam op zich.
Het was een stap die hij zette in geloof.
Zo heeft hij al voor de geboorte van Maria's zoon zijn kruis gedragen.

En hij gaf het kind de naam Jezus.
Want, zei de engel, Hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden.
Daarmee geeft de hemelse boodschapper de betekenis aan van dit bijzondere kind.
Dat is de taak die op Hem rust: zijn volk te bevrijden van hun zonden.
Over zijn kribbe valt vanaf het begin de schaduw van het kruis.
Hij is het enige kind in de geschiedenis dat geboren is met het doel om te sterven.
Alleen zo zal Hij zijn naam waar maken.
Jezus – Jahwe is redding of Jahwe is heil.
Hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden.
Dat is de rijke betekenis van zijn komst.

Maar beseffen we die rijkdom wel voldoende?
Ik begon vanmorgen met te zeggen dat sommige dingen voor ons zo gewoon zijn, dat we het wonder er niet meer in zien.
Geldt dat ook niet voor de betekenis van Jezus' komst?
Hebben we nog door hoe hard we Hem nodig hebben?

Ik las onlangs het één en ander over het vreselijke aidsvirus.
Kort geleden heeft Margo Korteweg ons nog iets verteld over aids in Oeganda.
En op de zendingsavond vertelde ds. Reitsema over de aidsproblematiek in Z. Afrika.
Het is een vreselijke ziekte.
En het allerergste is misschien wel dat 90% van de aidspatiënten niet weten dat ze met dit dodelijke virus zijn besmet.

Er is maar één virus dat nog erger is.
Dat virus heeft 100% van de mensen aangetast.
Maar ook hier geldt: misschien wel 90% van de mensen wil daar niet aan.
De symptomen van het virus zijn overal waar te nemen.
Echtscheidingen en gebroken gezinnen.
Verstoorde verhoudingen tussen ouders en kinderen, broers en zussen.
Allerlei vormen van verslaving.
Jongeren die steeds vroeger aan alcohol verslingerd raken.
Kinderen, die door hun ouders verwaarloosd worden.
Fraude, stelen en aanbidding van de geldgod.
Vreemdelingenhaat.
Pesten op school, op het werk, via internet.
Je kunt er niet omheen, zo wijd verspreid is het zondevirus.
Ook als de symptomen niet zo duidelijk zichtbaar zijn heeft het zich toch in ons leven ingenesteld en wroet daar in het geniep.
Het is een dodelijk virus dat onze geestelijke gezondheid aantast.
En het dreigt ons voor eeuwig te vervreemden van onze Schepper.

Maar God heeft voor dit virus een geneesmiddel in de wereld gebracht.
Hij heeft het ons gegeven in de persoon van Jezus, het kind van Betlehem.
Het grootste geschenk dat Hij ons kon geven, gaf Hij ons in Jezus Christus.
Jezus – Jahwe is heil.
Jezus – de HEER redt.
Geweldig wat een boodschap!
En je kunt het gratis krijgen!
Het is voor niets – dit geneesmiddel.
Het enige wat je hoeft te doen is berouw te hebben van je zonden.

Erkennen dat je Jezus nodig hebt en Hem aanvaarden als je Bevrijder.

Maar de duivel – Gods zwarte tegenstander – vindt dat maar niks.

Die probeert ons duidelijk te maken dat we zo'n redding helemaal niet nodig hebben.

Iemand die voor ons sterven moet?

Iemand die ons bevrijden moet van onze zonden?

We doen het toch zo gek nog niet?

We geven trouw onze kerkelijke bijdrage en storten bij elke ramp wat op Giro 555.

En wanneer overtreden wij nou de wet.

Nou ja, we rijden wel eens 100 waar je maar 80 mag.

Maar dat is het ook wel zo'n beetje.

Waarvoor hebben we eigenlijk redding nodig?

Maar toch is dat de boodschap van het Kerstevangelie.

Jezus is voor ons geboren omdat we redding nodig hebben.

En omdat we een redder nodig hebben.

God heeft een enorme reddingsactie op touw gezet.

Zijn Zoon heeft hemel en aarde bewogen om het voor elkaar te krijgen.

Er moest bloed vloeien.

Het heeft Jezus zijn leven gekost.

Als dat allemaal niet gehoeven had, zou God het dan hebben gedaan?

Ook al geloof je het zelf niet –

door het evangelie van de geboorte van Christus en van zijn sterven aan het kruis vertelt God ons dat u, jij en ik deze redding nodig hebben.

Maar is het dan niet vreselijk dat God ons een redder stuurt –

en dat dan veel mensen – ook kerkmensen – in feite zeggen:

Bedankt voor de goede bedoelingen, maar voor mij hoeft het niet.

Ik red mezelf wel.

Het is voor mensen zo moeilijk om toe te geven, dat we hulp nodig hebben.

Vanaf dat we klein zijn roepen we: *Nee, zelf doen! Kan ik zelf wel!*

Dat houden velen ook voor als het om hun leven gaat.

Ik red me zelf wel.

Ik heb helemaal geen verlosser nodig!

Helaas, iemand die niet geholpen wil worden kán niet geholpen worden.

Als je niet ziet hoe donker het is heb je geen behoefte aan licht.

Als je niet merkt hoe slecht je er aan toe bent vraag je niet om verbetering.

Dan komt daar ook nog eens bij, dat het Bijbelse concept van hulp ons zo weinig aanspreekt.

Zo'n kindje in de kribbe.

Zo'n man aan het kruis.

Als we het daar van moeten hebben.

Dat weerloze, kwetsbare – dat helpt toch niet echt?

Hoe kan daar redding van komen?

Hoe kunnen we daar heil van verwachten?

Maar, lieve mensen, het wordt ons vandaag weer zo verkondigd.

Zo – en niet anders!

In het kwetsbare kind van Betlehem en de weerloze man aan het kruis biedt God ons zijn heil aan.

En de vraag is: willen we Gods gave accepteren?

Pakken we het met beide handen aan?

Willen we ons tekort erkennen?

Willen we toegeven dat we ons zelf niet kunnen redden?

Willen we bekennen dat we er hopeloos aan toe zijn?

Wilt u en wil jij gered worden?

Laat je door het Kerstevangelie overtuigen dat je hulp nodig hebt.

Dat je gered moet worden.

Omdat het anders niet goed komt met je leven.

En dat er redding is!

Jezus, die zijn volk bevrijd van hun zonden.

Een oud lied zingt: *Geen naam is er zoeter en beter voor het hart.*

Als u en als jij dat in de gaten krijgen kun je echt Kerstfeest vieren.

AMEN.

24-12-2006